

hver for sig, men det lader sig dog heller ikke benægte, at de Bestemmelser, som indeholdes i disse Love, streife saa nær over paa hverandre, at jeg for mit Bedkommende ikke har fundet nogen Betænkelse ved, at man sammensmeltede dem i een Lov. Jeg tror, at man i modsat Fald, naar man vil fastholde det Standpunkt, som fra Begyndelsen blev indtaget af Regjeringen, meget let vilde risikere at komme i Kollision enten med Fredningsbestemmelserne eller med Sagtbestemmelserne, uden at jeg kan se, at det, at man her har slaet dem sammen, medfører nogen egentlig Skade. — Jeg kan forøvrigt ikke Andet end være særdeles tilfreds med, at de fleste ærede Medlemmer, som have udtalt sig, have fundet, at denne Lov er behandlet med stor Omhyggelighed og Sagkundskab i det andet Thing. Jeg maa desværre tilstaa, at jeg for mit Bedkommende ikke kan gjøre mig til af nogen særdeles Sagkundskab med Hensyn til Sagtbestemmelserne, men de Herrer ville se, at de fleste Bestemmelser, som her ere optagne, omtrent ere de samme som de, der have været fastholdte i vor tidligere Lovgivning, og som allerede derigennem faa en Bekræftelse for deres Nødvendighed. Der er imidlertid ganske vist her gjort den Forandring, at der paa sine Steder er foretaget en lille Afkortning i Fredningsloven og en betydelig Nedsættelse af Mulktene. Dersom de ærede Herrer ville sammenligne § 1 med den tidligere Lovgivning, ville De se, at det er en meget betydelig Nedsættelse, der er sket. Derimod tror jeg ikke at kunne følge et æret Medlem, som har udtalt sig om en Nedsættelse af den almindelige Bøde for ulovlig Jagt, yderligere end den blev nedsat i Loven af 1861, idet Bøden nemlig før var fra 10 indtil 200 Rd., men nu er nedsat til fra 5 til 50 Rd. Jeg tror, at det navnlig i Betragtning af Banffeligheden ved at kunne komme efter Sagtovertræderen og at faa fat i ham vil være nødvendigt at have en alvorlig Bøde for de Tilfælde, da det lyffes at faa fat i den vedkommende Overtræder.

S. Christensen: Naar den høitærede Minister dvælede ved, at jeg havde udtrykt mig omtrent saaledes, at det efter mit Skjøn var

en god Gjerning, som Bedkommende i det omhandlede Tilfælde udførte, er det naturligvis langt fra, at jeg skulde mene Saadant. Jeg blev kun foranlediget til den nævnte Uttring ved, hvad der i det andet Thing er blevet fremført om, hvorvidt den Gjerning, der udføres, ligefrem kan kaldes et Tyveri, idet det ikke staar fuldkommen klart for mig, hvorvidt det kan kaldes Tyveri. Heller ikke skjønner jeg i Genhold til vore Lovbestemmelser, at den lovgivende Forsamling ligefrem har erkjendt det for at være Tyveri, da disse Mulfter ikke sættes i Klasse med de Straffe, der ere foreskrevne for Tyveri. Naar man kan skjælnes imellem, hvad der er Tyveri, og hvad der ikke er det, saaledes som det efter mit Skjøn er et rent og komplet Tyveri, naar en Mand gaar ind i en Dyrehave og der bemægtiger sig et Stykke Bildt, saa er jeg i sidste Tilfælde saa villig som Noget til at fastsætte store og udstrakte Mulfter, thi det er Noget, hvorved intetsomhelst Medlem af Samfundet forurettes, at man har Bildt i Dyrehaver. I Overensstemmelse hermed tror jeg ogsaa, at jeg udtrykte mig, thi det er langt fra, at jeg vil være med til at forsøgte, at det er en god Gjerning at gaa ud paa ulovlig Jagt, om det end desværre paa mange Steder betragtes saaledes. Naar den høitærede Minister endvidere dvælede ved Mulftnedsættelsen, saa har jeg ganske vist ikke nærmere tænkt derpaa. Hvad der laa mig nærmest, var, at det maatte staa klart, hvad der i Genhold til Lovgivningen er ulovlig Jagt, og hvad der ikke er det. Jeg kan ikke af den nu bestaaende Lovgivning se, hvorledes vedkommende Dommer skal kunne skjælnes eller domme imellem den, der gaar ind paa anden Mand's Grund med Skydevaaben og Sagthund, og den, som gaaer ind paa anden Mand's Grund med Skydevaaben eller Sagthund, thi jeg kan ikke indse rettere, end at dette omtrent er det Samme. Endvidere hedder det i Loven af 20de Mai 1840, at, hvis Bedkommende har ffundet eller fanget Noget af de ovenfor nævnte Sorter af Bildt, skal han desuden bøde for hvert Stykke Bildt den Sum, som ansøres nedensfor, men heraf fremgaar det, at ulovlig Jagt ogsaa kan finde Sted, selv om Bedkommende ikke har ffundet noget af de Styk-